Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (osmi senat)

z dne 16. julija 2020 *

„Predhodno odločanje – Carinska unija – Carinski zakonik Skupnosti – Uredba (EGS) št. 2913/92 – Nadzor blaga – Zahteva za ponovni pregled carinske deklaracije – Naknadno preverjanje“

V zadevi C-496/19,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Commissione tributaria regionale della Campania – sezione staccata di Salerno (deželno davčno sodišče v Kampanji – oddelek v Salernu, Italija) z odločbo z dne 29. septembra 2017, ki je na Sodišče prispela 25. junija 2019, v postopku

Antonio Capaldo SpA

proti

Agenzia delle dogane e dei monopoli – Ufficio delle dogane di Salerno,

SODIŠČE (osmi senat),

v sestavi L. S. Rossi, predsednica senata, J. Malenovský in N. Wahl (poročevalec), sodnika,

generalni pravobranilec: M. Bobek,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

– za Antonio Capaldo SpA P. Giordano in R. Salzano, avvocati, ter D. De Rosa,

– za italijansko vlado G. Palmieri, agentka, skupaj z G. Albenziom, avvocato dello Stato,

– za Evropsko komisijo F. Clotuche-Duvieusart, M. Salyková in C. Sjödin, agentke,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

* Jezik postopka: italijanščina.

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 78 Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 2, zvezek 4, str. 307, v nadaljevanju: carinski zakonik).

2 Ta predlog je bil vložen v okviru sporov med družbo Antonio Capaldo SpA in Agenzia delle dogane e dei monopoli – Ufficio delle dogane di Salerno (agencija za carine in monopole – carinski urad v Salernu, Italija) (v nadaljevanju: carinski urad) v zvezi s ponovnim pregledom carinskih deklaracij te družbe.

Pravni okvir

3 Člen 62 carinskega zakonika določa:

„1. Pisne deklaracije je treba izdelati na obrazcu, ki ustreza uradnemu vzorcu, predvidenemu v ta namen. Deklaracije morajo biti podpisane in vsebovati vse navedbe, ki so potrebne za uporabo določb o carinskem postopku, za katerega je blago deklarirano.

2. Deklaraciji je treba priložiti vse dokumente, ki so potrebni zaradi uporabe določb o carinskem postopku, za katerega je blago deklarirano.“

4 Člen 65 tega zakonika določa:

„Deklarantu se na njegovo zahtevo dovoli, da popravi eno ali več navedb v deklaraciji, potem ko so jo sprejeli carinski organi. Popravek ne sme imeti za posledico, da bi se deklaracija nanašala na drugo blago, kot ga je prvotno zajemala.

Vendar se ne sme dovoliti noben popravek več, če se to zahteva potem, ko so carinski organi:

(a) seznanili deklaranta o tem, da bodo pregledali blago; ali

(b) ugotovili, da zadevne navedbe niso točne; ali

(c) blago prepustili.“

5 Člen 78 navedenega zakonika določa:

„1. Carinski organi lahko po uradni dolžnosti ali na zahtevo deklaranta, po odobritvi prepustitve blaga, deklaracije ponovno pregledajo.

2. Carinski organi lahko po prepustitvi blaga preverijo poslovne dokumente in podatke, ki se nanašajo na uvozne ali izvozne operacije v zvezi z zadevnim blagom ali na kasnejše trgovske posle z istim blagom, da se prepričajo o točnosti navedb v deklaraciji. Ta preverjanja se lahko izvajajo pri deklarantu, vseh osebah, ki so s poslovnega vidika neposredno ali posredno udeležene v navedenih operacijah, in vseh drugih osebah, ki iz poslovnih razlogov razpolagajo s temi dokumenti in podatki. Ti organi lahko tudi pregledajo blago, če je to še mogoče predložiti.

3. Če se pri ponovnem pregledu deklaracije ali naknadnih preverjanjih izkaže, da so bile določbe o zadevnem carinskem postopku uporabljene na podlagi netočnih ali nepopolnih podatkov, carinski organi ob upoštevanju vseh sprejetih predpisov, sprejmejo potrebne ukrepe za ureditev položaja, pri čemer upoštevajo nove informacije, s katerimi razpolagajo.“

Spora o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

6 Tožeča stranka v postopku v glavni stvari je leta 2011 iz Kitajske uvozila vrtne paviljone, od katerih so imeli nekateri železno, drugi pa aluminijasto ogrodje. Deklarirala jih je pod tarifno oznako 6306 12 00 00, ki je za zadevno blago določala carinsko stopnjo 12 %. Kasneje je še naprej uvažala pod isto tarifno oznako.

7 Na podlagi ugotovitev notranje revizije, ki jo je opravilo podjetje za carinsko svatovanje, pa je tožeča stranka v postopku v glavni stvari zavzela stališče, da tarifna oznaka, dodeljena tem vrtnim paviljonom, ni bila pravilna. Po njenem mnenju bi bilo treba vrtne paviljone z železnim ogrodjem uvrstiti pod tarifno oznako 7308 90 99 00, ki določa ničelno carinsko stopnjo, tiste z aluminijastim ogrodjem pa pod tarifno oznako 7610 90 99 00, ki določa carinsko stopnjo 6 %.

8 Tožeča stranka v postopku v glavni stvari je zato pri carinskem uradu vložila dva zahtevka, in sicer, prvič, za ponovni pregled njenih carinskih deklaracij in, drugič, za povračilo zneskov, ki ji jih po njenem mnenju iz naslova carin in davka na dodano vrednost ne bi bilo treba plačati, če bi se uporabila tarifna oznaka, ki jo predlaga. Carinski urad je ta zahtevka zavrnil.

9 Tožeča stranka v postopku v glavni stvari je odločbe, s katerimi sta bila ta zahtevka zavrnjena, izpodbijala pred Commissione tributaria provinciale di Salerno (pokrajinsko davčno sodišče v Salernu, Italija). Carinski urad je pred tem sodiščem predlog za zavrnitev teh zahtevkov utemeljil s tem, da ni bil dolžan ugoditi vloženemu zahtevku za ponovni pregled in da je bila uporabljena tarifna oznaka pravilna. V zvezi z zahtevo za ponovni pregled je poudaril, da je bil pri enem od uvozov iste vrste blaga opravljen fizični pregled, v zvezi s katerim carinski zastopnik tožeče stranke v postopku v glavni stvari ni imel pripomb.

10 Commissione tributaria provinciale di Salerno (pokrajinsko davčno sodišče v Salernu) je z odločbo z dne 25. februarja 2015 zavrnilo predloženo tožbo, pri čemer je v bistvu povzelo trditve carinskega urada. Tožeča stranka v postopku v glavni stvari je zoper to odločbo vložila pritožbo pri Commissione tributaria regionale della Campania – sezione staccata di Salerno (deželno davčno sodišče v Kampanji – oddelek v Salernu, Italija).

11 Tožeča stranka v postopku v glavni stvari je poleg tega stranka v postopku v dveh drugih sporih, ki sta prav tako predmet pritožbe pred zadnjenavedenim sodiščem. Tako je na eni strani v podobnem sporu vložila tožbo zoper odločbo z dne 26. februarja 2015, s katero je Commissione tributaria provinciale di Salerno (pokrajinsko davčno sodišče v Salernu) na podoben način zavrnilo njen zahtevek. Na drugi strani je carinski urad v neki podobni zadevi vložil pritožbo zoper odločbo zadnjenavedenega sodišča z dne 15. junija 2015, s katero je to sodišče v drugačni sestavi ugodilo tožbi tožeče stranke v postopku v glavni stvari.

12 Predložitveno sodišče je odločilo, da te tri zadeve združi in za vse tri izda eno odločbo.

13 V teh okoliščinah je Commissione tributaria regionale della Campania – sezione staccata di Salerno (deželno davčno sodišče v Kampanji – oddelek v Salernu) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali izvedba fizičnega pregleda blaga ob uvozu nasprotuje izvedbi ponovnega pregleda iz člena 78 [carinskega zakonika]?“

Dopustnost predloga za sprejetje predhodne odločbe

14 Nemška vlada meni, da predlog za sprejetje predhodne odločbe ni dopusten. Trdi, prvič, da postavljeno vprašanje ni upoštevno za rešitev sporov o glavni stvari. Predložitveno sodišče naj bi namreč napačno menilo, da carinski urad ni začel postopka ponovnega pregleda. Dejansko naj bi ta urad začel ta postopek in prišel do ugotovitev, ki so bile za tožečo stranko v postopku v glavni stvari neugodne, pri čemer naj ne bi menil, da fizični pregled blaga sam po sebi izključuje možnost ponovnega pregleda predloženih deklaracij.

15 Drugič, to sodišče naj bi kršilo svojo dolžnost, ker ni izpolnilo obveznosti, v skladu s katero naj bi predhodno preverilo, ali je carinski urad v okviru postopka ponovnega pregleda carinskih deklaracij pravilno uporabil svojo diskrecijsko pravico.

16 V skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča je le nacionalno sodišče, ki odloča o sporu in mora prevzeti odgovornost za sodno odločitev, pristojno, da ob upoštevanju posebnosti zadeve presodi potrebo po izdaji predhodne odločbe, da bi lahko izdalo sodbo, in tudi upoštevnost vprašanj, ki jih predloži Sodišču. Zato Sodišče načeloma mora odločati, če se predložena vprašanja nanašajo na razlago ali veljavnost pravila prava Unije. Iz tega sledi, da za vprašanja, ki jih postavijo nacionalna sodišča, velja domneva upoštevnosti. Sodišče lahko zavrne odločanje o vprašanju za predhodno odločanje, ki ga postavi nacionalno sodišče, le če je očitno, da zahtevana razlaga nima nobene zveze z dejanskim stanjem ali predmetom spora o glavni stvari, če je problem hipotetičen ali če Sodišče nima na voljo pravnih in dejanskih elementov, da bi lahko na postavljena vprašanja dalo koristne odgovore (sodbe z dne 16. junija 2015, Gauweiler in drugi, C-62/14, EU:C:2015:400, točki 24 in 25; z dne 2. oktobra 2018, Ministerio Fiscal, C-207/16, EU:C:2018:788, točka 45, in z dne 19. decembra 2019, Dobersberger, C-16/18, EU:C:2019:1110, točki 18 in 19).

17 V obravnavanem primeru se postavljeno vprašanje nanaša na skladnost odločb pristojnih nacionalnih carinskih organov s členom 78 carinskega zakonika. V teh okoliščinah ni očitno, da zaprošena razlaga prava Unije nima nobene zveze z dejanskim stanjem ali predmetom spora. Zato domneve upoštevnosti predloga za sprejetje predhodne odločbe ni mogoče ovreči z ugovori italijanske vlade, s katerimi se v bistvu prereka, prvič, dejansko stanje, kot ga je predložitveno sodišče opredelilo v okviru svojih pristojnosti in katerega pravilnosti Sodišče ne preverja, in drugič, zakonitost predložitvene odločbe, ki je Sodišče prav tako ne presoja.

18 Zato je predlog za sprejetje predhodne odločbe dopusten.

Vprašanje za predhodno odločanje

19 Predložitveno sodišče v bistvu sprašuje, ali je treba člen 78 carinskega zakonika razlagati tako, da nasprotuje morebitnemu ponovnemu pregledu carinske deklaracije, če je bil za zadevno blago ob prejšnjem uvozu brez ugovarjanja opravljen fizični pregled, v okviru katerega je bila potrjena tarifna uvrstitev tega blaga.

20 Na prvem mestu je treba poudariti, da besedilo člena 78 carinskega zakonika ne vsebuje nobene omejitve glede možnosti carinskih organov, da opravijo ponovni pregled ali naknadno preverjanje v smislu odstavkov 1 in 2 tega člena ali da sprejmejo ukrepe, potrebne za ureditev položaja, iz odstavka 3 tega člena.

21 Na drugem mestu je treba ugotoviti, da tako cilj carinskega zakonika, ki je zagotovitev pravilne uporabe v njem določenih dajatev, kot tudi posebna logika člena 78 tega zakonika, ki je, da se z uskladitvijo carinskega postopka z dejanskim položajem popravijo vsebinske napake in opustitve ter nepravilna razlaga prava, ki se uporablja, nasprotujeta razlagi tega člena, ki bi omogočila, da se na splošno izključi

možnost, da carinski organi opravijo ponovne preglede ali druga naknadna preverjanja carinskih deklaracij, da bi po potrebi uredili položaj (sodba z dne 10. decembra 2015, Veloserviss, C-427/14, EU:C:2015:803, točka 26 in navedena sodna praksa).

22 V nasprotju z možnostjo popravka iz člena 65 carinskega zakonika, ki ga deklarant enostransko izvede pred odobritvijo prepustitve blaga, se ponovni pregled opravi po odobritvi prepustitve blaga, zaradi česar imajo carinski organi neko diskrecijsko pravico glede odločitve o primernosti izvedbe zahtevanega ponovnega pregleda (glej v tem smislu sodbo z dne 20. oktobra 2005, C-468/03, Overland Footwear, EU:C:2005:624, točka 66).

23 Res pa je, da je ta diskrecijska pravica omejena.

24 Najprej, če je bila vložena zahteva za ponovni pregled, so carinski organi dolžni preučiti vprašanje, ali je primerno opraviti ta ponovni pregled ali ne, pri čemer upoštevajo predvsem dejansko možnost presoje utemeljenosti te zahteve, po koncu tega pregleda pa morajo – brez poseganja v možnost vložitve poznejšega sodnega pravnega sredstva – zahtevo deklaranta z obrazloženo odločbo zavrniti ali pa opraviti predlagani ponovni pregled (glej v tem smislu sodbo z dne 20. oktobra 2005, Overland Footwear, C-468/03, EU:C:2005:624, točke od 46 do 52).

25 Dalje, če se v postopku izkaže, da so bile določbe o zadevnem carinskem postopku uporabljene na podlagi netočnih ali nepopolnih podatkov, morajo carinski organi v skladu s členom 78(3) carinskega zakonika sprejeti potrebne ukrepe za ureditev položaja, pri čemer upoštevajo nove podatke, s katerimi razpolagajo (sodba z dne 10. decembra 2015, Veloserviss, C-427/14, EU:C:2015:803, točka 24 in navedena sodna praksa).

26 V zvezi s tem je treba poudariti, da je treba izraz „netočni ali nepopolni podatki“ iz tega člena 78(3) razlagati tako, da zajema tako tehnične napake ali opustitve kot nepravilno razlago prava, ki se uporablja (sodbi z dne 20. oktobra 2005, Overland Footwear, C-468/03, EU:C:2005:624, točka 63, in z dne 10. julija 2019, CEVA Freight Holland, C-249/18, EU:C:2019:587, točka 32). Zato carinski organi ne morejo zavrniti zahteve za ponovni pregled zgolj iz razloga, da uvoznik ni izpodbijal rezultatov prejšnjega preverjanja, saj bi v tem primeru ravnali v nasprotju z namenom člena 78 carinskega zakonika.

27 Nazadnje, če uvozne dajatve, ki jih je plačal deklarant, presegajo tiste, ki so bile zakonsko dolgovane v trenutku njihovega plačila, je edini potrebni ukrep za ureditev položaja lahko samo povračilo preveč plačanega zneska (sodba z dne 20. oktobra 2005, Overland Footwear, C-468/03, EU:C:2005:624, točka 53).

28 Iz zgornjih ugotovitev izhaja, da zgolj to, da je bil ob uvozu blaga opravljen fizični pregled tega blaga, samo po sebi ne preprečuje uvedbe postopka ponovnega pregleda carinske deklaracije iz člena 78 carinskega zakonika.

29 Na postavljeno vprašanje je treba odgovoriti, da je treba člen 78 carinskega zakonika razlagati tako, da ne nasprotuje uvedbi postopka ponovnega pregleda carinske deklaracije iz tega člena, tudi če je bil za zadevno blago ob prejšnjem uvozu brez ugovarjanja opravljen fizični pregled, v okviru katerega je bila potrjena tarifna uvrstitev tega blaga.

Stroški

30 Ker je ta postopek za stranki v postopkih v glavni stvari ena od stopenj v postopkih pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (osmi senat) razsodilo:

Člen 78 Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti je treba razlagati tako, da ne nasprotuje uvedbi postopka ponovnega pregleda carinske deklaracije iz tega člena, tudi če je bil za zadevno blago ob prejšnjem uvozu brez ugovarjanja opravljen fizični pregled, v okviru katerega je bila potrjena tarifna uvrstitev tega blaga.

Podpisi